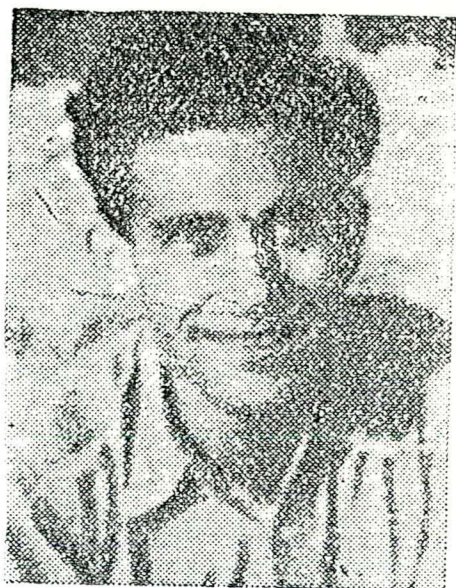

יעקובסון גבריאל ("בן יעקב")

בן אלברט. נולד ב־7 במאי 1923 בברלין, בירת גרמניה, להורים אמידים, אשר עם החמרת הרדיפות הנאציות שלחוהו לשבדיה, בה למד בבית־ספר ציוני שהכשיר את תלמידיו לעליה לארץ־ישראל. בשנת 1939 הגיע לארץ והצטרף להכשרת "עליית־הנוער" בקבוצת משמרות. עם סיום לימודיו עבר לקבוצת מעלה־החמישה, הקרובה לירושלים, ויכול היה להמשיך בהשתלמותו במוסיקה, שבה גילה כשרונות בלתי־מצויים. כתלמיד הקונסרבטוריון הארצישראלי זכה בסטיפנדיה יחידה — לאחר בחינה של מספר סטודנטים — שהוגשה לו כשי ביום מלאות 80 שנה להולדתה של הנרייטה סולד. הרבלט בחיי הקבוצה והיה אהוב על ח־ריה לא רק בכשרונותיו המוסיקליים, אלא גם באישיותו הרצינית, במחשבתו המעמיקה ובאורח־חיו הצנוע. ברבות הימים הצטרף לקבוצת "הדסה־גזר" והוסיף להשתלם, עד שנעשה מורה מוסמך במוסיקה ויוצר בתחום הקומפוזיציה.

עם פרוץ מלחמת־השהרור התגייס לצבא ההגנה לישראל. בלילות עסק בשמירה ובשעות היום הסיף להורות בבית־הספר. ב־19 במאי 1948 השתתף בנסיון אחרון לכיבוש העיר העתיקה, ונפל בפגוע כדור אויב בראשו. נקבר בעיר העתיקה. מפקדו מספר על רוחו האמיצה ועמידתו השקטה בקרב בו נפל. השאיר אחריו עזבון מוסיקלי עשיר, ובו, בין השאר, שירים לסולו ולמקהלה; סויטות־סולו לכינור; סונטה לכינור ופסנתר; רביעית מיתרים; סויטה ארצישראלית (ששיה); שלישיה לאבוב, קלרנט וקרן; קטעים לתזמורת ועוד. ב־5 בדצמבר 1949 נערך בירושלים קונצרט מיצירותיו ביזמת אגודת הקומפוזיטורים, קבוצת "הדסה־גזר" ובהשתתפות "קול ירושלים". מכתב מקצין־הסעד במחנה שנלר, בו נמסר שהוחלט להעבירו למחלקת הבידור של המחנה, הגיע לחדרו כשגבריאל כבר לא היה בחיים.